

РЕШЕНИЕ

№ 36220

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6503** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково.

Образувано е по искова молба (наименована „ жалба ”, уточнена с молба от 02.07.2025 г.), подадена от А. М. А. срещу Дирекцията за национален строителен контрол, с която е предявен установителен иск с правно основания чл.128а, ал.1 от АПК за обявяване на Решение №4575/02.05.2023 г., постановено по адм. дело №10882/2021 г. на Върховния административен съд за нищожно.

С исковата молба ищецът твърди, че обратно на указаното в Решение №4575/02.05.2023 г., постановено по адм. дело №10882/2021 г. на ВАС, че не подлежи на обжалване, същото по арг. от чл.251, ал.5 от ГПК „подлежи на обжалване“. Освен това решението било „постановено от Р. и А.-нямащи право да са съдии по делото-чл.22.1.5 ГПК“ (цитат от исковата молба). Според ищеца това водело до постановяването му от незаконен състав и обуславяло неговата нищожност.

С постъпилия по делото на 14.07.2025 г. писмен отговор на исковата молба, ответникът – ДНСК оспорва основателността на предявения иск.

В съдебно заседание пред АССГ ищецът се явява лично, поддържа предявения иск и моли за

уважаването му. В определения от съда по негово искане срок за писмени бележки, ищецът депозира на 30.09.25 г. „заявление“, с което моли да не се „приема“ ирелевантния писмен отговор на исковата молба. На 06.10.2025 г. са депозирани и писмени бележки, в които се настоява за уважаването на иска, поради „върховенство на правото“ и нарушаването на чл.251, ал.5 от ГПК, предвиждащ, че решенията подлежат на обжалване. Осъществено било и основанийето по чл.22, ал.1, т.5 от ГПК, тъй като съдиите Р. и А. участвали и по адм. дело №4411/2021 г. по описа на Върховния административен съд

Ответникът не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Административен съд - София град, след като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Между страните няма спор, а и от извършената от съда справка на интернет страницата на ВАС се установява, че с окончателно Решение №4575/02.05.2023 година, постановено по адм. дело №10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд (снето на хартиен носител и приложено по настоящото дело), ВАС - Второ отделение е отхвърлил искането на ищеца в настоящото производство за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение №3551/04.04.2023 г., постановено по същото дело на ВАС. Решението е постановено в следния състав:председател: Т. Р. и членове:А. А. и С. Р.

С окончателно Решение №3551/04.04.2023 г., постановено по същото дело на ВАС е отхвърлено искането на г-н А. за тълкуване на Решение № 9999 от 08.11.2022 г., постановено по адм. дело № 10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд. Решението е постановено в следния състав:председател: Т. Р. и членове:А. А. и С. Р..

Преценката за допустимост на иска е осъществена с определението за насрочване на делото и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Нищожността на съдебните решения е резултат от най-тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформиране на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В съответствие със съдебната практика, нищожно съдебно решение има в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било

избрано за съдебен заседател; срещу лица, неподчинени на правораздавателната компетентност на българските съдилища; устното или неподписано решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му . Следователно, касае се за изключителни тежки пороци, засягащи компетентността на съда, изразената в съдебното решение воля или много тежък порок във формата.

Наведените с исковата молба основания, освен че не са осъществени, не представляват и порок, водещ до нищожност на решението. Съдебният акт е постановен в рамките на правораздавателната власт на ВАС като касационна инстанция, от законен състав, по повод искане на ищеца в настоящото производство за поправка на очевидна фактическа грешка. Освен това неправилно ищецът се позовава на нарушение на чл.251, ал.5 от ГПК, който предвижда, че „решението по тълкуването подлежи на обжалване по реда, по който се обжалва решението, което се тълкува“. В случая с исковата молба, с която е сезиран АССГ, е поискано обявяването на нищожността на Решение №4575/02.05.2023 година, постановено по адм. дело №10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд. С него, както беше посочено във фактическите установявания на съда, е отхвърлено искането на ищеца в настоящото производство за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение №3551/04.04.2023 г., постановено по същото дело на ВАС. Правното основание за постановяване на решението е чл.175, ал.1 от АПК, съгласно който по свой почин или по искане на страна съдът може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Тази норма е приложима и в касационното производство пред ВАС на основание препращащата към разпоредбите за първоинстанционното производство норма на чл.228 от АПК за неуредените в глава дванадесета „Касационно производство“ въпроси. Съгласно чл.175, ал.2 от АПК, вр. чл.228 от АПК, решението за поправката се постановява в закрито заседание и подлежи на обжалване по реда на самото решение. Следователно, за да е може да бъде обжалвано решението по чл.175, ал.1 от АПК е необходимо решението, чието поправяне е било поискано от г-н А. да подлежи на обжалване. Случаят не е такъв- решението, чието поправяне е поискано, е по чл.251 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. С него (Решение №3551/04.04.2023 г., постановено по същото дело на ВАС) е отхвърлено искането на г-н А. за тълкуване на Решение № 9999 от 08.11.2022 г., постановено по адм. дело № 10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд. Правилото разписано в чл.251, ал.5 от ГПК е идентично на правилото по отношение на решението по чл.175, ал.1 от АПК, с което се допуска поправка на очевидна фактическа грешка или се отхвърля искането на

страна за това - „решението по тълкуването подлежи на обжалване по реда, по който се обжалва решението, което се тълкува“. Казано по друг начин и решението за поправка на очевидна фактическа грешка, и решението за тълкуване са подчинени на режима за обжалваемост/необжалаваемост на решението, чието тълкуване или поправка се иска. В случая това е Решение № 9999 от 08.11.2022 г., постановено по адм. дело № 10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд. Същото е постановено по реда на касационното производство, регламентирано в чл.208 – чл.228 от АПК, което е установимо при справка на ел. страница на ВАС, а и ищецът не твърди нещо различно. Съгласно чл.223 от АПК, касационното решение е окончателно. След като Решение № 9999 от 08.11.2022 г., постановено по адм. дело № 10882/2021 г. на ВАС не подлежи на обжалване, обратно на доводите в исковата молба, не подлежат на обжалване и решенията, с които са отхвърлени исканията на г-н А. като страна по това дело за неговото тълкуване и/или поправяне.

Неоснователно е и твърдението на ищеца А. за нарушение на чл.22, ал.1, т.5 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Съгласно същата, не може да участва като съдия по делото лице, което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото. Нито ищецът твърди обаче, нито се установява съдиите Р. и А. да са взели участие при решаване на делото от първоинстанционния съд- АССГ или пък да са участвали в първоинстанционното производство в качеството на свидетел или вещо лице. Участието на съдиите Р. и А. като членове на тричленния касационен състав по адм. дело № 4411/21 г. на ВАС в производство по чл.92, ал.3 от ГПК, вр. чл.144 от АПК е ирелевантно.

Отделно от това ищецът следва да има предвид, че решението за тълкуване или поправка на очевидна фактическа грешка се постановява от същия състав постановил решението, чието тълкуване или поправка е била поискана, с изключение на случаите, когато това е обективно невъзможно (смърт на съдията, освобождаване от длъжност, повишаване в длъжност, продължително отсъствие и др.). Само в случаите, осъществяващи съответно изключение от посоченото правило, делото се разпределя на нов/друг съдебен състав за упражняване на правомощието по тълкуване или за преценка на наличието на допусната очевидна фактическа грешка. Решението за тълкуване или поправка на очевидна фактическа грешка няма самостоятелно съществуване- отделно от решението по съществото на спора, с което приключва съответното съдебно производство.

С оглед на изложеното и като не констатира порок за нищожност на Решение №4575/02.05.2023 г.,

постановено по адм. дело №10882/2021 г. на Върховния административен съд, неоснователният иск следва да се отхвърли.

Воден от горното Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 128а, ал.1 от АПК , предявен от А. М. А., за обявяване нищожността на Решение №4575/02.05.2023 г., постановено по адм. дело №10882/2021 г. по описа на Върховния административен съд, като неоснователен.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: